

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

We wrześniu 2016r. R. C. (1) rozmawiał z A. K., która była sąsiadką jego szwagra, na temat możliwości zarobienia dodatkowych pieniędzy. A. K. była zainteresowana uzyskaniem dodatkowego źródła dochodu i R. C. (1) przekazał jej, że zna osobę, która zajmuje się sprzedażą przez internet i zarabia dzięki temu duże pieniądze. W tym czasie B. Ś. szukał osoby, na której nazwisko mógłby założyć konto na portalu Allegro i sprzedawać tam klucze do aktywacji programów komputerowych, dlatego też R. C. (1) skontaktował A. K. z B. Ś.. Następnie doszło do spotkania, w którym udział brała cała trójka, tj. R. C. (1), A. K. oraz B. Ś., podczas którego A. K. zgodziła się na warunki B. Ś. i na jej dane zostały założone: konto na portalu Allegro, konto bankowe, a także zakupiono kartę telefoniczną oraz założono działalność gospodarczą by uwiarygodnić sprzedaż internetową. B. Ś. za pośrednictwem R. C. (1) kontaktował się z A. K., gdy za pomocą jej konta sprzedawał określoną liczbę produktów, by pobrała ze swojego konta bankowego, na które przychodziły zapłaty za transakcje, wskazaną sumę i wtedy R. C. (1) przyjeżdżał do miejsca zamieszkania A. K., zabierał pieniądze, a następnie od razu przekazywał je B. Ś..

W dniu 15 października 2016 roku J. P. zakupił za 49,90 złotych na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto kruczycyca14 (WYPRZEDAŻE A. K.) nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...). Grupa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. zwróciła kupującemu w/w kwotę w ramach Programu Ochrony Kupujących.

W dniu 24 października 2016 roku M. G. (1) zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto kruczycyca14 (WYPRZEDAŻE A. K.) za 396,70 złotych nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...), co spowodowało szkodę wymienionego w kwocie 82 zł, oraz szkodę Grupy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., która zwróciła kupującemu kwotę 314,70 zł w ramach Programu Ochrony Kupujących.

W dniu 24 października 2016 roku M. L. zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto kruczycyca14 (WYPRZEDAŻE A. K.) za 104,90 złotych nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...) Dom i Firma 2016. Grupa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., zwróciła kupującemu w/w kwotę w ramach Programu Ochrony Kupujących.

W okresie od 12 do 29 października 2016r. konto kruczycyca14 założone na dane A. K., a prowadzone w rzeczywistości przez B. Ś., nie wywiązywało się z obowiązku uiszczenia opłat związanych z korzystaniem z serwisu (...), w tym prowizji za wystawienie przedmiotu, prowizji od sprzedaży oraz opłat dodatkowych, które wyniosły w sumie 3.351,46 zł. Kwota ta nie została uiszczona również i w późniejszym terminie.

W tym samym okresie, tj. od 12 do 29 października 2016r., A. K. działając wspólnie i w porozumieniu z B. Ś. sprzedawała łącznie 855 kluczy systemowych aktywujących programy M. (...) and B. 2013 oraz M. (...) o łącznej wartości rynkowej 1.414.344 zł działając na szkodę (...), a szkoda ta nie została naprawiona.

B. Ś. nawiązał również współpracę z K. N. (1), która także była zainteresowana uzyskaniem dodatkowego źródła dochodu i W tym czasie B. Ś. szukał innych osób, na których nazwisko mógłby założyć konto na portalu Allegro i sprzedawać tam klucze do aktywacji programów komputerowych, dlatego też w/w skontaktował się z K. N. (1) . Następnie doszło do spotkania w/w, podczas którego w/w zgodziła się na warunki B. Ś. i na jej dane zostały założone: konto na portalu Allegro, konto bankowe. B. Ś. kontaktował się z K. N. (1), gdyż za pomocą jej konta sprzedawał określoną liczbę produktów, i pobierał za jej pośrednictwem, z założonego konta bankowego pieniądze, na które przychodziły zapłaty za transakcje.

W dniu 13 marca 2016 roku, P. P. (1) zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za 99,90 złotych nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...) Dom Uczeń. Grupa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. zwróciła kupującemu w/w kwotę w ramach Programu Ochrony Kupujących.

W dniu 4 kwietnia 2016 roku, B. R. zakupiła na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za 141,20 złotych, nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...) Dom i Firma, czym działał na szkodę wymienionej.

W dniu 25 kwietnia 2016 roku, B. P. (1) zakupiła na rzecz (...) sp. z o. o. z/s w W. na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za 649,50 złotych, 5 nieaktywnych kluczy licencyjnych do programu M. (...) Dom i Firma, czym działał na szkodę wymienionej spółki.

W dniu 10 maja 2016 roku M. Franc zakupiła na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za 104,90 złotych nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...) Dom Uczeń, co spowodowało wystąpienie szkody wymienionej.

W dniu 10 maja 2016 roku M. S. (1) zakupiła na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za 104,90 złotych nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...) Dom i Uczeń, co spowodowało szkodę wymienionej.

W dniu 17 maja 2016 roku, P. S. (1) zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za 104,90 złotych nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...) Dom Uczeń, co spowodowało szkodę wymienionego.

W dniu 18 maja 2016 roku, X. D. zakupiła na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za 124,90 złotych, nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...) P., co spowodowało szkodę wymienionej.

W dniu 18 maja 2016 roku, S. R. zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) na rzecz (...) sp. z o. o. z/s w Ś. za kwotę 1299 złotych dziesięć nieaktywnych kluczy licencyjnych do programu M. (...) Dom i Firma, co skutkowało powstaniem szkody wymienionej spółki i Grupy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., która zwróciła kupującemu ww. kwotę w ramach Programu Ochrony Kupujących.

W dniu 30 maja 2016 roku, W. K. zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za kwotę 309,90 złotych, trzy nieaktywne klucze licencyjne do programu M. (...) P., co spowodowało szkodę wymienionego.

W dniu 1 czerwca 2016 roku, E. B. zakupiła na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za 103,30 złotych, nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...) P., co spowodowało szkodę wymienionej.

W dniu 10 czerwca 2016 roku, K. J. (1) zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za kwotę 124,90 złotych nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...) P., co spowodowało szkodę wymienionej.

W dniu 10 czerwca 2016 roku, P. Ż. zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za kwotę 543,60 złotych cztery nieaktywne klucze licencyjne do programu M. (...) Dom i Firma, co spowodowało szkodę wymienionego.

W dniu 10 czerwca 2016 roku, R. G. zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za kwotę 124,90 złotych, nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...) P., co spowodowało szkodę wymienionego.

W dniu 10 czerwca 2016 roku, w N., A. J. zakupiła na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za kwotę 135,90 złotych, nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...) Dom i Firma, co spowodowało szkodę wymienionej.

W dniu 14 czerwca 2016 roku, K. J. (2) zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto (...) za kwotę 104,90 złotych nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...) Dom Uczeń, co spowodowało szkodę wymienionego.

W okresie od 19 stycznia 2016r. do 15 czerwca 2016r. konto o nazwie (...), założone na dane K. N. (1), a prowadzone przez B. Ś. nie wywiązało się z obowiązku uiszczenia opłat związanych z korzystaniem z serwisu (...), w tym prowizji za wystawienie przedmiotu, prowizji od sprzedaży oraz opłat dodatkowych, które wyniosły w sumie 6.738,06 zł. Kwota ta nie została uiszczona również i w późniejszym terminie.

W tym samym okresie, tj. od 19 stycznia 2016r. do 15 czerwca 2016r., K. N. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z B. Ś. sprzedawała łącznie (...) kluczy systemowych aktywujących programy M. (...) and B. 2013, M. (...) and S. 2013 oraz M. (...) o łącznej wartości rynkowej 1.186.860 zł działając na szkodę (...), a szkoda ta nie została naprawiona.

W dniu 13 marca 2016 roku, J. U. (1) zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto pallet4you za kwotę 117,70 złotych nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...). Grupa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. zwróciła kupującemu ww. kwotę w ramach Programu Ochrony Kupujących

W dniu 27 czerwca 2016 roku, K. K. zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto pallet4you za kwotę 298,80 złotych pięć nieaktywnych kluczy licencyjnych do programu M. (...), co spowodowało szkodę w ww. wysokości.

W dniu 15 lipca 2016 roku, J. G. zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto pallet4you za kwotę 64,90 złotych, nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...), co spowodowało wystąpienie szkody w ww. wysokości.

W dniu 10 sierpnia 2016 roku D. P. zakupiła na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto pallet4you za kwotę 144,90 złotych, klucz licencyjny do programu O. E. PL. (...) otrzymania zapłaty M. T. nie wysłał kupującej przedmiotu transakcji.

W dniu 18 sierpnia 2016 roku, T. K. zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto pallet4you za kwotę 351,20 złotych, osiem nieaktywnych kluczy licencyjnych do programu M. (...), co spowodowało powstanie szkody w ww. wysokości.

W dniu 25 sierpnia 2016 roku, T. K. zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto pallet4you za kwotę 449 złotych, cztery zestawy w wersji box programu M. (...) jednak pomimo dokonania zapłaty nie otrzymał przedmiotu transakcji.

W dniu 28 sierpnia 2016 roku, T. E. zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto pallet4you za kwotę 198,80 złotych nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...). Grupa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. zwróciła kupującemu w/w kwotę w ramach Programu Ochrony Kupujących.

W dniu 31 sierpnia 2016 roku, N. K. zakupił dla spółki (...) sp. z o.o. z/s w D. na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto pallet4you za kwotę 377 złotych, dziesięć nieaktywnych kluczy licencyjnych do programu M. (...), co spowodowało powstanie szkody w ww. wysokości.

W dniu 2 września 2016 roku, M. S. (2) zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto pallet4you za kwotę 198,80 złotych, nieaktywny klucz licencyjny do programu M. (...), w wyniku czego powstała szkoda w ww. wysokości.

W dniu 4 września 2016 roku, T. C. zakupił na aukcji internetowej (...) utworzonej przez konto pallet4you za kwotę 42,90 złotych, nieaktywny klucz licencyjny do programu N. Internet (...) 2016. Grupa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. zwróciła kupującemu w/w kwotę w ramach Programu Ochrony Kupujących .

W dniu 15 września 2016 roku, N. K. zakupił na rzecz spółki (...) sp. z o.o. z/s w D. za kwotę 700,80 złotych osiem zestawów oprogramowania M. (...) oraz osiem zestawów oprogramowania W. (...) bit, jednak pomimo wykonania przelewu nie otrzymał przedmiotu transakcji, co spowodowało wystąpienie strat w ww. kwocie.

W okresie od 17 czerwca 2016r. do 5 września 2016r. konto o nazwie pallet4you, założone na dane M. T. a prowadzone przez B. Ś. nie wywiązało się z obowiązku uiszczenia opłat związanych z korzystaniem z serwisu (...), w tym prowizji za wystawienie przedmiotu, prowizji od sprzedaży oraz opłat dodatkowych, które wyniosły w sumie 4.505,57zł. Kwota ta nie została uiszczona również i w późniejszym terminie.

W tym samym okresie, tj. od 17 czerwca 2016r. do 5 września 2016r., B. Ś. działając wspólnie i w porozumieniu z M. T. sprzedał łącznie 819 kluczy systemowych aktywujących programy M. (...) and B. 2013, M. (...) oraz M. (...) o łącznej wartości rynkowej 1.796.844 zł działając na szkodę (...), a szkoda ta nie została naprawiona.

W okresie od 5 do 27 września 2016r. konto o nazwie kadhi35, założone na dane R. C. (1), a prowadzone przez B. Ś. nie wywiązało się z obowiązku uiszczenia opłat związanych z korzystaniem z serwisu (...), w tym prowizji za wystawienie

przedmiotu, prowizji od sprzedaży oraz opłat dodatkowych, które wyniosły w sumie 146,66 zł. Kwota ta nie została uiszczona również i w późniejszym terminie.

W okresie od 24 sierpnia 2016r. do 7 września 2016r. konto o nazwie (...)_pl, należące do B. Ś. nie wywiązało się z obowiązku uiszczenia opłat związanych z korzystaniem z serwisu (...), w tym prowizji za wystawienie przedmiotu, prowizji od sprzedaży oraz opłat dodatkowych, które wyniosły w sumie 581,96 zł.

W związku, z powyżej opisanymi czynami, B. Ś. dopuścił się również czterokrotnego podrobienia dokumentu elektronicznego potwierdzenia operacji bankowej, w celu stworzenia pozorów wykonania przelewu zwrotnego klientom, którzy dokonali wcześniej zakupu na portalu Allegro. I tak w dniu 19 maja 2016r., podrobił dokument elektronicznego potwierdzenia operacji bankowej w (...) Banku (...) S.A. z siedzibą we W., dotyczący operacji przelewu kwoty 588,85 zł z rachunku bankowego o nr (...) na rachunek nr (...) prowadzony dla (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., po czym przedłożył go spółce celem potwierdzenia dokonania przelewu, który nie miał miejsca, w dniu 1 lipca 2016r., podrobił dokument elektronicznego potwierdzenia operacji bankowej w (...) Banku (...) S.A. z siedzibą we W., dotyczący operacji przelewu kwoty 298,80 zł z rachunku bankowego o nr (...) na rachunek nr (...) prowadzony dla K. K., po czym przedłożył go ww. osobie celem potwierdzenia dokonania przelewu, który nie miał miejsca, w dniu 12 sierpnia 2016r., podrobił dokument elektronicznego potwierdzenia operacji bankowej w (...) im. (...) z siedzibą w G., dotyczący operacji przelewu kwoty 64,90 zł z rachunku bankowego o nr (...) na rachunek nr (...) prowadzony dla J. G., po czym przedłożył go ww. osobie celem potwierdzenia dokonania przelewu, który nie miał miejsca, w dniu 12 sierpnia 2016 r. w N., woj. (...), podrobił dokument elektronicznego potwierdzenia operacji bankowej w (...) im. (...) z siedzibą w G., dotyczący operacji przelewu kwoty 64,90 zł z rachunku bankowego o nr (...) na rachunek nr (...) prowadzony dla J. U. (1), po czym przedłożył go ww. osobie celem potwierdzenia dokonania przelewu, który nie miał miejsca.

W dniu 27 października 2016r. w miejscu zamieszkania B. Ś. dokonano przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych, w wyniku czego ujawniono, że w pomieszczeniu będącym garderobą znajduje się stanowisko komputerowe, w którym umieszczony był m.in. laptop marki S. (...) o numerze (...). W wyniku przeprowadzonych przez powołanego w sprawie biegłego badań, okazało się, że w dniu 3 lipca 2012r. na dysku twardym laptopa marki S. (...) B. Ś. zainstalował oprogramowanie „M. (...) U.” o wartości 1.250zł, wydane przez firmę (...) przy użyciu następujących kluczy produktu: P. I.: (...) -292- (...) - (...), Serial N.: (...)3 (...) nie posiadając uprawnień legalnego nabywcy kopii programu wynikających z licencji użytkownika. Następnie, w dniu 10 września 2012r. B. Ś. uzyskał bez zgody osoby uprawnionej, nie posiadając uprawnień legalnego nabywcy kopii programu wynikających z licencji użytkownika, program komputerowy (...) o wartości 1.900zł poprzez zainstalowanie go na dysku twardym komputera marki S. (...) przy użyciu następujących kluczy produktu: P. I.: (...) -707- (...) - (...), Serial N.: (...) (...) - (...) - (...).

/Dowody: zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wraz z załącznikami (dane z serwisu allegro dot. użytkownika (...)) i płytą k.3-84

protokół przeszukania u K. N. (1) k. 88-89

protokół zatrzymania rzeczy od B. Ś. k. 90-92

protokół przeszukania u B. Ś. k. 114-117

protokół zatrzymania rzeczy od R. C. k. 122-124

potwierdzenia transakcji bankowych k. 133, 136

protokół zatrzymania rzeczy od M. B. k. 149-150

protokół zatrzymania rzeczy od K. N. k. 151-153

wydruki e - maili dot. M. Franc k. 227-240

faktura VAT oraz wydruki e - maili dot. K. J. (1) k. 246-249

wydruki e-maili dot. P. Ź. k. 285-296

wydruki e-maili dot. A. J. k. 363

dane z (...) S.A. k. 371

dane z P4 sp. z o.o. ((...)) k. 375, 377, 1061-1062, 1268-1270, 1484-1487, 1570-1571

wydruki e - maili dot. K. J. (2) k. 382-383

potwierdzenie wpłaty i wydruki e - maili dot. M. S. (1) k. 387-388

protokół oględzin telefonu iPhone k. 395-395a

zawiadomienia o przestępstwie na szk. (...) sp. z o.o. k. 401-407

protokół przeszukania k. 441-442

dane z allegro k. 491-505

wydruki e - maili, potwierdzenie wpłaty dot. J. U. (1) k. 514-531

wydruki e - maili, potwierdzenie wpłaty dot. X. D. k. 566-573

dane z (...) Bank (...) k. nr 604, 611-646, 1070- (...), (...)- (...)

zawiadomienie o przestępstwie (...) Agricole k. 700-701

potwierdzenie operacji bankowej ((...) sp. z o.o.) k. 702

potwierdzenie operacji bankowej (K. K.) k. 707

wydruki e - maili dot. K. K. k. 724-766

zawiadomienie o przestępstwie (Bank Spółdzielczy w N.) k. 772-774

potwierdzenie operacji bankowej (J. U. (1)) k. 527, 777

zawiadomienie o przestępstwie T. E. z załącznikami k. 795-808

wydruki e-maili, potwierdzenie wpłaty dot. T. C. k. 920-923

wydruki e-maili, potwierdzenie wpłaty dot. M. S. (2) k. 938-944

wydruki e-maili dot. B. R. k. 994-1000

zawiadomienie o przestępstwie T. K. z załącznikami k. 1010-1036

raport ekstrakcji danych z telefonu S. E. k. 1121-1131

opinia biegłego M. P. k. 1134-1142

wydruki e-maili, potwierdzenie wpłaty dot. B. P. (1) k. 1158-1172

wydruki e-maili, potwierdzenie wpłaty dot. D. P. k. 1217-1219

wydruki e-maili dot. W. K. k. 1290-1295

informacja biegłego J. U. (2) k. 1326

wydruki e-maili, potwierdzenie wpłaty dot. E. B. k. 1333-1349

wydruki e-maili dot. P. P. (1) k. 1419-1422

wydruki e-maili, potwierdzenie wpłaty dot. M. G. (1) k. 1440-1448

wydruki e-maili, potwierdzenie wpłaty dot. J. P. k. 1511-1515

dane z Banku Spółdzielczego w N. k. 1578-1589

dane z allegro dot. R. C. (1) k. 1592-1596

pismo z SK&S w W. - wniosek o ściganie oraz dane dot. kluczy k. 1597-1600

wycena strat allegro k. 1604-1606

dane z allegro dot. K. N. (1) k. 1607-1663

dane z allegro dot. M. T. k. 1664-1737

dane z allegro dot. konta o nazwie (...)_pl k. 1738-1740

dane z a allegro dot. A. K. k. 1740-1752

dane z allegro dot. kontrahentów k. 1894-1927

wycena wartości programów komputerowych k. 1929, 1933

potwierdzenie wpłaty i wydruki e - maili dot. J. G. k. 1941-1949

potwierdzenie operacji bankowej (J. G.) k. 1948

protokół przesłuchania podejrzanego M. T. k. 1956-1957

protokół oględzin dysków twardej z wydrukami k. 1960-1980

zawiadomienie o przestępstwie M. L. k. 2022

wyjaśnienia R. C. (1) k. 2101-2103

potwierdzenie wpłaty, wydruki e - maili dot. M. L. k. 2023-2035

zeznania świadka P. S. (2) k. 1390-1391, 2327

zeznania świadka P. D. k. 486-4874

zeznania świadka M. T. k. 125-127, 158-159, 786-787

zeznania świadka M. B. (2) k. 141-142, 2327

zeznania świadka M. Franc k. 224-225, 2325

zeznania świadka K. J. (1) k. 241-243, 2324-2325

zeznania świadka P. Ż. k. 281-282, 2661

zeznania świadka R. G. k. 344-345, 2858-2859

zeznania świadka A. J. k. 357-360, 2984-2985

zeznania świadka K. J. (2) k.378-379, 2580

zeznania świadka M. S. (1) k. 384, 2325-2326

zeznania świadka S. R. k. 412-413, 2326

zeznania świadka J. U. (1) k. 510-511, 2410

zeznania świadka X. D. k. 562-565, 2499-2500

zeznania świadka K. K. k. 717-719, 2326-2327

zeznania świadka S. M. k. 784-785, 2411

zeznania świadka T. E. k. 818-819, 2739-

zeznania świadka P. S. (1) k. 875, 2535

zeznania świadka W. K. k. 901-902, 2355

zeznania świadka K. L. k. 907-908, 2795

zeznania świadka T. C. k. 913-914, 2462

zeznania świadka M. S. (2) k. 936-937, 2908

zeznania świadka M. S. (3) k. 986-987, 2352

zeznania świadka B. R. k. 989-991, 2411

zeznania świadka T. K. k. 1067, 2352

zeznania świadka B. P. (1) k. 1148-1152, 2353

zeznania świadka D. P. k. 1213-1214, 2527

zeznania świadka B. O. k. 1287-1288, 2693-2694

zeznania świadka E. B. k.1327-1329, 2353

zeznania świadka P. P. (1) k. 1415-1416, 2354

zeznania świadka M. G. (1) k. 1434-1435, 2352-2353

zeznania świadka J. P. k. 1505-1508, 2791-2792

zeznania świadka J. G. k. 1937-1938, 2354

zeznania świadka M. L. k. 2040, 2354-2355

zeznania świadka A. A. (1) k. 1401-1403

zeznania świadka J. B. k. 208
zeznania świadka Z. J. k. 211, 464
zeznania świadka P. C. (1) k. 214
zeznania świadka J. L. k. 221-222
zeznania świadka P. C. (2) k. 250-252
zeznania świadka M. G. (2) k. 256-257
zeznania świadka J. I. k. 266-269
zeznania świadka T. Z. k. 297-298
zeznania świadka I. B. k. 317-318
zeznania świadka M. C. (1) k. 320-321
zeznania świadka S. K. k. 323-324
zeznania świadka M. B. (3) k. 335
zeznania świadka M. R. k. 347-348
zeznania świadka R. M. k. 354-356
zeznania świadka B. P. (2) k. 364-366
zeznania świadka M. C. (2) k. 396-397
zeznania świadka D. S. k. 457-458
zeznania świadka T. S. k. 473-475
zeznania świadka M. B. (4) k. 695-696
zeznania świadka T. M. k. 878-879
zeznania świadka K. M. k. 896-898
zeznania świadka B. D. k. 955-957
zeznania świadka T. B. k. 1930-1931
zeznania świadka E. D. k. 2041-2044/

B. Ś. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień, jednocześnie stwierdzając, że wyjaśnienia złoży przed Sądem.

Podczas postępowania sądowego oskarżony nie stawiał się na żadnym z terminów rozprawy głównej.

W/w jest żonaty, posiada jedno dziecko, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem informatykiem. Aktualnie pracuje na umowę zlecenie w firmie (...) z/s we W., z czego osiąga miesięczny dochód w wysokości około 3.000 zł. Na jego utrzymaniu pozostaje żona oraz dziecko. Nie ma większego majątku.

B. Ś. był uprzednio karany sądownie, w tym w dniu 3 czerwca 2016r. wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach za popełnienie ciągu przestępstw z art. 270 k.k. oraz 11 października 2018r. przez Sąd Rejonowy w Kluczborku za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

Jak stwierdzili biegli, oskarżony nie wykazuje ani obecnie, ani w okresie obejmującym zarzut, objawów choroby psychicznej, nie jest również upośledzony umysłowo.

/Dowody: wyjaśnienia oskarżonego B. Ś. k. 2003-2004,

karta karna k. 2917-2918

dane osobopoznawcze k. 2017

opinia sądowo - psychiatryczna z załącznikami k. 2114-2118/

W toku postępowania przygotowawczego K. N. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i skorzystała z przysługującego jej prawa do odmowy składania wyjaśnień. Oskarżona nie stawiała się przed Sądem.

W/w jest panną, nie posiada dzieci, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest jubilerem. Aktualnie pracuje w firmie (...), z czego osiąga miesięczny dochód w wysokości 1.860 zł brutto. Nie posiada na utrzymaniu żadnych osób. Nie ma większego majątku.

K. N. (1) była uprzednio karana sądownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kluczborku w dniu 28.09.2017r. została skazana na karę grzywny za popełnienie przestępstwa z art. 233 k.k.

K. N. (1) została zatrzymana w sprawie w dniu 28 października 2016r. o godz. 10:30, natomiast zwolniono ją tego samego dnia, tj. 28 października 2016r. o godz. 15:05.

/Dowody: wyjaśnienia oskarżonej K. N. (1) k. 1986-1987,

karta karna k. 2915-2916

dane osobopoznawcze k. 1994

protokół zatrzymania osoby k. 138/

W toku postępowania przygotowawczego A. K. nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień. Oskarżona nie stawiała się przed Sądem.

W/w jest zamężna, posiada dwoje małoletnich dzieci, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem ochrony środowiska. Aktualnie pracuje jako opiekunka do dzieci, z czego osiąga miesięczny dochód w wysokości około 2.000 zł brutto. Na jej utrzymaniu pozostają małoletnie dzieci. Nie ma większego majątku.

A. K. nie była uprzednio karana sądownie.

/Dowody: wyjaśnienia oskarżonej A. K. k. 2089-2090,

karta karna k. 2865

dane osobopoznawcze k. 2095/

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie mogło budzić wątpliwości zarówno sprawstwo jak i wina oskarżonego B. Ś. w odniesieniu do wszystkich przypisanych mu czynów zabronionych, a jedynie Sąd zakwalifikował

przypisane oskarżonemu czyny opisane w pkt I: 1-15, II: 1-11, III: 1-3 oraz IV-VIII jako ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w rozumieniu art. 91 § 1 k.k., czyny opisane w pkt IX-XIII jako ciąg przestępstw z art. 116 ust. 1 i 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych w rozumieniu art. 91 § 1 k.k., czyny opisane w pkt XIV: 1-4 jako ciąg przestępstw z art. 270 § 1 k.k. w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. oraz czyny opisane w pkt XV: 1-2 jako ciąg przestępstw z art. 278 § 2 k.k. w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. Również sprawstwo i wina oskarżonej K. N. (1) nie budziły wątpliwości, z tą zmianą, że Sąd zakwalifikował przypisane oskarżonej czyny opisane w pkt XVI: 1-15 jako ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. Sprawstwo i wina oskarżonej A. K. w odniesieniu do wszystkich przypisanych jej czynów zabronionych również nie budziła wątpliwości, z tą zmianą, że czyny opisane w pkt XIX: 1-3 oraz XX jako ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w rozumieniu art. 91 § 1 k.k.

W ustalaniu stanu faktycznego sprawy Sąd oparł się na całokształcie zebranych w sprawie dowodów, w tym osobowych źródeł dowodowych, dokonując ich swobodnej oceny kierując się wskazaniem zawartymi w art. 7 k.p.k., wedle którego organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd oparł się na zeznaniach świadków, jak również na zebranych dowodach w postaci dokumentów, w tym na protokołach przeszukania, zatrzymania rzeczy, wydruków e-mail związanych z transakcjami, danych otrzymanych od banków, opinii biegłych, informacji uzyskanych od Grupy (...) oraz danych o karalności oskarżonych oraz ich danych osobopoznawczych. Sąd ocenił, iż dowody te nie zawierają sprzeczności, które dyskwalifikowałyby ich wartość dowodową.

Odnosząc się do dowodów osobowych, w pierwszej kolejności należy wskazać na dowody z zeznań świadków, którzy stanowili grupę kupujących, którzy nie otrzymali od sprzedającego zwrotu pieniędzy lub też otrzymali, ale od Grupy (...) z tytułu Programu Ochrony Kupujących. M. Franc, K. J. (1), P. Ż., R. G., A. J., K. J. (2), M. S. (1), S. R., J. U. (1), X. D., K. K., T. E., P. S. (1), W. K., T. C., M. S. (2), B. R., T. K., B. P. (1), D. P., E. B., P. P. (1), M. G. (1), J. P. oraz J. G. to świadkowie, którzy zawierzyli opisom aukcji, na których dokonali zakupu oferowanych kluczy systemowych oprogramowania. Wszyscy wyżej wymienieni świadkowie zgodnie zeznali, że po dokonaniu zapłaty mieli problem z aktywacją programu, bowiem albo nie dostali drogą mailową zakupionego klucza lub kluczy, albo okazywało się, że są problemy z otrzymanym kluczem, gdyż jest on odrzucany przez producenta. Część ze świadków otrzymała informacje, że wcześniej był on prawdopodobnie wykorzystywany wielokrotnie i wiąże się to z tym, że klucz nie jest oryginalny. Zdaniem wszystkich pokrzywdzonych, wygląd aukcji, a także zamieszczona tam treść, nie wskazywały na to, że oferowane klucze pochodzą z nielegalnego źródła, dlatego też postanowili dokonać tam zakupu. Należy również podkreślić, że zeznania w/w osób były składane głównie w oparciu o informacje teleinformatyczne, a więc np. w odniesieniu do wydruków dokonanych zakupów z portalu Allegro.

Nadto, do ustalenia stanu faktycznego sięgnięto po zeznania P. D. – ówczesnego specjalisty ds. bezpieczeństwa transakcji w Grupa (...) Sp. z o.o., P. S. (2) – pełnomocnika (...) oraz A. A. (2) – analityk (...). P. D. występując w charakterze świadka przekazała wszystkie informacje będące w posiadaniu Spółki dotyczące konta (...), w tym osoby będącej jego właścicielem, numer konta bankowego powiązanego z tymże loginem oraz listę przeprowadzonych transakcji oraz wysokość zadłużenia wynikłego z niepłacenia opłat. P. S. (2) oraz A. A. (2) wyjaśnili system działania kluczy, a także drogę nabycia owego klucza, od miejsc, w których można legalnie je nabyć, po sposób ich aktywacji.

Sąd wziął pod uwagę również zeznania J. B., Z. J., P. C. (1), J. L., P. C. (2) M. G. (2), J. I., T. Z., I. B., M. C. (1), S. K., M. B. (3), M. R. R. B. P., M. C. (2), D. S., T. S., M. B. (4), T. M., K. M., B. D., T. B., E. D., jednakże miały one mniejsze znaczenie w przedmiotowej sprawie niż zeznania wyżej wymienionej grupy, ponieważ osoby te nie stanowiły osób pokrzywdzonych w niniejszym postępowaniu, ale dokonały zakupów na kontach, które obejmuje akt oskarżenia, a więc ich zeznania również w pewnym stopniu nawiązywały do działań oskarżonych obrazując ich szeroką skalę.

Zeznania tych osób są jednoznaczne, konsekwentne i logiczne. Sąd nie dostrzegł żadnych przesłanek mogących podważyć wiarygodność zeznań w/w świadków, zwłaszcza w zakresie ewentualnego motywu leżącego po ich stronie, aby zaistniała rzeczywistość przedstawiać inaczej aniżeli zgodnie z prawdą. Świadkowie ci w sposób pełny i wyczerpujący przedstawili wiadome im wydarzenia.

Niezwykłe pomocne okazały się zeznania R. C. (1) oraz M. T., bowiem były to osoby, które również brały udział w działaniach prowadzonych przez oskarżonego B. Ś. i miały wiedzę na temat schematu jego postępowania, a także dokładnie wiedziały w jaki sposób odbywa się sprzedaż i jaką rolę pełnił oskarżony B. Ś. oraz oskarżone K. N. (1) oraz A. K.. Sąd dał wiarę tym relacjom, bowiem nie zachodzą między nimi sprzeczności, nie stoją one w opozycji z pozostałymi zebranymi w sprawie dowodami, a także dlatego że brak jest podstaw do uznania, że postawione przez nich stwierdzenia nie mają odzwierciedlenia w rzeczywistości, szczególnie że de facto częściowo obciążają one i samych świadków, bowiem wskazują również na ich czynny udział w procederze.

W ocenie Sądu opinia biegłego z dziedziny informatyki została oparta na rzetelnym i dokładnym zbadaniu materiału dowodowego, a także wiedzy i doświadczeniu biegłego. Opinia ta nie zawiera nadto żadnych braków i jest jednoznaczna w swoich wnioskach, które są kategoryczne i nie pozostawiają żadnych wątpliwości, dlatego też sporządzona przez niego opinia mogła stanowić podstawę dla rozstrzygnięcia części kwestii niniejszej sprawy.

W związku z tym, że zeznania świadka B. O. nie wniosły do sprawy nowych elementów, Sąd, przy ustalaniu stanu faktycznego, nie skorzystał z ich treści.

Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonych, którzy w toku postępowania przygotowawczego nie przyznali się w całości do zarzuconych im czynów. Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonych potraktować należy jedynie jako emanację przysługującego im prawa do obrony, mającą na celu uniknięcie lub zmniejszenie odpowiedzialności karnej, której jednak nie można przydać waloru wiarygodności, a tym samym nie mogła ona posłużyć Sądowi do ustalenia stanu faktycznego i nie mogła mieć wpływu na ustalenie osób odpowiedzialnych za zaistniałe zdarzenia.

Przechodząc do analizy prawnej, zgodnie z art. 286 § 1 k.k. odpowiedzialność karną na podstawie tego przepisu ponosi ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przeprowadzenie oszustwa jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej.

Zachowanie karalne sprawcy czynu opisanego treścią art. 286 § 1 k.k. polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, za pomocą wprowadzenia jej w błąd. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania u innej osoby fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby. Wprowadzenie w błąd może zostać osiągnięte także poprzez przemilczenie, tzn. zaniechanie poinformowania o faktycznym, prawdziwym stanie rzeczy.

Przedmiotem wykonawczym oszustwa jest mienie w szerokim znaczeniu, obejmującym zarówno uszczerbek majątkowy, jak i utracone korzyści, jeżeli są następstwem niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Mienie w rozumieniu art. 286 k.k. obejmuje zatem wszelkie prawa majątkowe i obligacyjne, w tym także usługi i świadczenia. Korzyść jako znamię oszustwa należy pojmować szeroko, gdyż polegać ona może na uzyskaniu zysku (zwiększeniu aktywów) albo na zmniejszeniu pasywów. Dążenie sprawcy oszustwa może obejmować zarówno korzyść własną, jak i korzyści dla kogoś innego. Przeprowadzenie oszustwa ma charakter materialny, tzn., że dla jego bytu niezbędne jest wystąpienie skutku w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego.

Czyn stypizowany w artykule 286 § 1 k.k. należy do kategorii przestępstw umyślnych, wymagających dla swej realizacji szczególnej postaci zamiaru bezpośredniego – zamiaru szczególnie zabarwionego (dolus directus coloratus). Wyraz temu dał Sąd Najwyższy, który w wyroku z dnia 11.02.2009 r., III KK 245/08, stwierdził, że: „określone w art. 286 k.k. przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym, zaliczonym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując działanie, musi mieć wyobrażenie pożądanej dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem ewentualnym, zamiar bezpośredni winien obejmować zarówno cel, jak i sam sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu. Sprawca musi chcieć takiego właśnie sposobu

działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i cel ten musi stanowić punkt odniesienia każdego ze znamion przedmiotowych przestępstwa. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k., należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem - i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion". Tym samym elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. Nie można bowiem uznać za wypełnienie znamion strony podmiotowej oszustwa sytuacji, w której chociażby jeden z wymienionych wyżej elementów nie jest objęty świadomością sprawcy. Brak jest również realizacji znamion strony podmiotowej w przypadku, gdy sprawca chociażby jednego z wymienionych elementów nie obejmuje chęcią, lecz tylko się godzi. Oszustwo zatem z punktu widzenia znamion strony podmiotowej może być popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, szczególnie zabarwionym, obejmującym zarówno cel jak i sposób działania sprawcy (zob. wyrok SN z dnia 22.11.1973 r., III KR 278/73).

Przenosząc powyższe rozważania teoretyczne na grunt niniejszej sprawy z całą pewnością stwierdzić należy, że oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali znamiona zarówno strony podmiotowej, jak i przedmiotowej oszustwa. Zachowanie oskarżonych polegało bowiem na doprowadzeniu innych osób, a to pokrzywdzonych, za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru przesłania im wartościowego towaru, zgodnego z opisem niezwłocznie po otrzymaniu zapłaty, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwotach wymienionych w części wstępnej wyroku oraz części wstępnej uzasadnienia.

Przedmiotem wykonawczym działania oskarżonych było przy tym mienie obejmujące uszczerbek majątkowy, będący następstwem niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Działania oskarżonych miały przy tym charakter umyślny pod postacią zamiaru bezpośredniego obejmującego nie tylko sposób działania (wprowadzenie w błąd) ale także cel w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej. Osoby które dokonały zakupów na wymienionych w zarzutach aukcjach portalu (...) nie otrzymały towaru zgodnego z opisem, a stało się tak dlatego że osoby je oferujące wystawiły do sprzedaży oryginalny towar, którym nigdy nie dysponowały i z założenia nie mieli wejść w ich posiadanie, bowiem przesyłane po zapłacie klucze systemowe nie pochodziły z legalnego źródła. Odpowiedzi na zapytania kupujących były wrywkowe, niekiedy następowały zwroty zapłat, ale niekiedy z pełną premedytacją kupującym były wysyłane kolejne nieoryginalne, niedziałające linki, mające ich chwilowo uspokoić.

Również taki sam charakter miało działanie oskarżonych polegające na nieuiszczeniu opłat związanych z prowadzeniem konta na portalu Allegro, które w głównej mierze stanowiły prowizje od wystawionych przedmiotów oraz prowizje od sprzedaży. Nie ma żadnych wątpliwości, że konta kruczycy14, (...), pallet4you oraz kadhi35 wygenerowały rachunki w określonych w części wstępnej wyroku kwotach, które nie zostały uregulowane. Biorąc pod uwagę ilość transakcji przeprowadzanych na wymienionych kontaktach, takie działanie było umyślne, bowiem oskarżeni mając odpowiednie fundusze, uzyskane ze sprzedaży, nie dokonali w żadnym terminie wpłaty regulującej owe zadłużenie, chociaż mieli taką możliwość i niewątpliwie dopuścili się tego zachowania, aby zwiększyć swój dochód, powodując tym samym straty spółki Grupa (...).

Tym samym w przedmiotowej sprawie nastąpił także skutek w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem, albowiem poprzez działanie oskarżonych pokrzywdzeni ponieśli wymierną szkodę, która to szkoda do dnia dzisiejszego nie została naprawiona. Należy w tym miejscu nadmienić, że część pieniędzy została zgodnie z obowiązującym regulaminem serwisu (...) zwrócona przez Grupę (...) Sp. z o.o. w ramach Programu Ochrony Kupujących, a więc poniosła ona straty nie tylko z tytułu nieopłaconych rachunków, lecz również w związku z dokonaniem zwrotów pieniędzy.

Przestępstwa z art. 116 ust. 1 i 3 ustawy dopuszcza się ten kto bez uprawnienia albo wbrew jego warunkom rozpowszechnia cudzy utwór w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania, artystyczne wykonanie, fonogram,

wideogram lub nadanie czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu albo działalność przestępną. Przedmiotem ochrony art. 116 są autorskie prawa osobiste i majątkowe rozumiane jako monopol eksploatacyjny. Pokrzywdzonym jest podmiot/osoba, której monopol został naruszony przez zachowanie się sprawcy. Status pokrzywdzonego przestępstwem przysługuje także licencjobiorcy. Zwroty „bez uprawnienia” albo „wbrew jego warunkom” mają charakter tzw. klauzul normatywnych. W przypadku art. 116 pr. aut. przez pojęcie braku uprawnienia należy rozumieć przede wszystkim brak uprawnienia udzielonego ze strony twórcy lub innego uprawnionego podmiotu, któremu prawa autorskie lub pokrewne przysługują albo w sposób pierwotny, albo w sposób pochodny. Przepis skierowany jest przeciwko powszechnemu nadal „piractwu” w zakresie rozpowszechniania cudzych utworów bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów wynikających z przestrzegania praw autorskich. Określenie „wbrew warunkom uprawnienia” należy rozumieć jako nieprzestrzeganie przez sprawcę nałożonych w tym zakresie ograniczeń co do terminu udzielonego zezwolenia, liczby egzemplarzy, ewentualnie nadań lub wykonań czy sposobu realizacji. Czynność sprawcza została określona jako „rozpowszechnianie”. W tym określeniu kryje się już intencja sprawcy, którą jest uczynienie utworu powszechnie znanym i w tym celu udostępnienie go innym osobom. Rozpowszechnieniem będzie zatem przedstawienie utworu, jego nadanie lub artystyczne wykonanie w taki sposób, że może się z nim zapoznać bliżej nieokreślona liczba osób (np. przez emisję radiową, w tym przez radiowęzeł lokalny, emisję telewizyjną, w tym przez sieć kablową lub przekaz satelitarny, internet, koncert, występ, wystąpienie, przedstawienie, referat, wystawę, plakatowanie, okazywanie, rozdawanie lub rozsyłanie ulotek, przedstawienie projektu architektonicznego lub graficznego). Przestępstwo z art. 116 ust. 1 ma również wiele odmian. Możliwe jest: a) rozpowszechnianie cudzego utworu w wersji oryginalnej bez uprawnienia, b) rozpowszechnianie cudzego utworu w postaci opracowania bez uprawnienia, c) rozpowszechnianie artystycznego wykonania bez uprawnienia, d) rozpowszechnianie fonogramu bez uprawnienia, e) rozpowszechnianie wideogramu bez uprawnienia, f) rozpowszechnianie nadania bez uprawnienia, g) rozpowszechnianie cudzego utworu w wersji oryginalnej wbrew warunkom uprawnienia, h) rozpowszechnianie cudzego utworu w postaci opracowania wbrew warunkom uprawnienia, i) rozpowszechnianie artystycznego wykonania wbrew warunkom uprawnienia, j) rozpowszechnianie fonogramu wbrew warunkom uprawnienia, k) rozpowszechnianie wideogramu wbrew warunkom uprawnienia, l) rozpowszechnianie nadania wbrew warunkom uprawnienia. Utwór jest „cudzy”, że w zakresie dotyczącym autorskich praw majątkowych nie stanowi własności sprawcy. Działanie „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej” można rozumieć jako przysporzenie korzyści sobie, innej osobie fizycznej lub prawnej, jednostce organizacyjnej niemającej osobowości prawnej lub grupie osób prowadzącej zorganizowaną działalność przestępczą (zob. art. 115 § 4 k.k.). Korzyścią majątkową jest zarówno powiększenie majątku, jak i zmniejszenie pasywów.

Odnosząc się natomiast do znamienia uczynienia sobie z popełniania przestępstwa stałego źródła wskazać należy, że po pierwsze, pojęcie dochodu należy interpretować w znaczeniu potocznym, tj. w sensie ekonomicznym, a nie w kategoriach prawnofinansowych (Z. Siwik, Systematyczny komentarz do ustawy karnej skarbowej. Część ogólna, Wrocław 1993, s. 301). Po drugie, wymagane jest istnienie pewnej regularności uzyskiwanych przez sprawcę przestępstwa dochodów. W wyroku z dnia 20 kwietnia 2005 r., III KK 27/05, LEX nr 149637, Sąd Najwyższy trafnie stwierdził, że „stałość” źródła dochodu, o którym mowa w art. 116 ust. 3 i art. 118 ust. 2 prawa autorskiego, musi się łączyć z wielokrotnością i systematycznością działalności przestępnej nacelowanej na uzyskanie dochodu. Nie może się ona zatem „materializować” w pojedynczym akcie czynu sprawcy. Trzecim kryterium jest okoliczność, że uzyskiwany przez sprawcę dochód z popełniania przestępstw nie musi stanowić jego wyłącznego źródła utrzymania, ani nawet mieć poważniejszego udziału w strukturze wszystkich osiągniętych przez niego dochodów.

Nie ma wątpliwości, iż oskarżeni rozpowszechniali bez zgody osoby uprawnionej, tj. (...) utwory w postaci programów należących do w/w firmy poprzez oferowanie do sprzedaży kluczy aktywacyjnych do tychże programów, podając jednocześnie linki umożliwiające ich pobranie w wersji oryginalnej, w ilości kilku, a również i kilkunastu, setek. Nie może również budzić wątpliwości istnienie w przedmiotowej sprawie znamienia uczynienia stałego źródła dochodu. Oskarżeni przez dłuższy okres dokonywali sprzedaży, pokrzywdzona została znaczna liczba osób, które dokonały zakupu wierząc w legalne źródło oferowanych kluczy. Tak więc występują cechy wielokrotności i systematyczności, które wymagane są do uznania określonego działania za stałe źródło.

W celu uniknięcia wszelkich wątpliwości, warto nadmienić, że pomimo dokonania ustaleń, że to oskarżony B. Ś. był pomysłodawcą prowadzenia nielegalnego biznesu polegającego na sprzedaży nie pochodzących z legalnego źródła, nieaktywnych kluczy, to nie wyłącza to sprawstwa pozostałych oskarżonych, tj. K. N. (1) oraz A. K.. Polski kodeks karny przewiduje występowanie kilku form zjawiskowych popełnienia czynu zabronionego. W tym współsprawstwa, które polega na wspólnym wykonaniu czynu zabronionego przez co najmniej dwie osoby pozostające w porozumieniu (W., Współsprawstwo, s. 8 i n.; L., Współdziałanie, s. 41 i n.). R. legis tej konstrukcji jest umożliwienie przypisania każdemu ze współsprawców tego, co popełnili inni współsprawcy. Podstawowymi elementami współsprawstwa są wspólne wykonanie znamion czynu zabronionego oraz porozumienie zachodzące między współsprawcami. Jak trafnie to ujął SA w L. w wyroku z 19.09.2013 r., II AKa 168/13, LEX nr 1386170: „Porozumienie jest łącznikiem, spoiwem, który determinuje, iż każdy współdziałający odpowiada również za to, co zrobili inni współsprawcy, a więc za całość bezprawnego działania (...)”. W przedmiotowej sprawie, między oskarżonymi K. N. (1) oraz A. K. a oskarżonym B. Ś. istniało owo porozumienie, bowiem oskarżone nie tylko były całkowicie świadome, ale w dużej mierze same brały udział w czynnościach będących częścią czynu przestępczego. Po zaoferowaniu im możliwości uzyskania dodatkowego zarobku, oskarżone wykonały szereg czynności, w tym: założyły działalności gospodarcze specjalnie w tym celu, otworzyły konta bankowe, a także udostępniły swoje dane, aby możliwe było założenie konta w serwisie (...). Z akt sprawy nie wynika, aby chociażby próbowały one dokonać takich ustaleń, choć powinny biorąc pod uwagę, iż oskarżony B. Ś. zaproponował im otrzymywanie pieniędzy przy zerowej aktywności z ich strony. Sam fakt, iż chciał on aby oskarżone założyły na swoje dane wszystkie potrzebne mu konta, powinien dać do myślenia oskarżonym, czy działalność którą chce się parać oskarżony nie stanowi działalności przestępczej. Z doświadczenia życiowego wynika, że nikt kto uzyskuje zarobek w sposób legalny, po pierwsze nie prowadzi jej pod cudzym nazwiskiem, a po drugie, nie dzieli się zyskiem z osobą, która w rzeczywistości w żadnej mierze nie partycypuje w prowadzeniu działalności gospodarczej, dlatego też nie sposób uznać, iż oskarżone K. N. (1) oraz A. K. nie miały świadomości nielegalnego charakteru działań oskarżonego B. Ś..

Natomiast przechodząc do kolejnych zarzutów, wskazać należy, że przedmiotem ochrony, do którego odnosi się przestępstwo z art. 270 k.k. jest bezpośrednio wiarygodność dokumentów, a w następstwie – pewność obrotu prawnego. Sprawcą czynu zabronionego polegającego na używaniu dokumentu sfalszowanego lub podrobionego może być zarówno ten, kto sam dopuścił się fałszerstwa, jak i inna osoba. Istota podrobienia dokumentu sprowadza się do sporządzenia takiego zapisu informacji, któremu nadaje się pozory autentyczności, w szczególności zaś tego, że pochodzi od określonego wystawcy. Wystawca ten musi być zindywidualizowany, choć niekoniecznie musi to być osoba fizyczna. Trafnie tym samym zwrócił uwagę Sąd Najwyższy, że „podrobienie dokumentu ma miejsce jedynie wówczas, gdy dokument ten nie pochodzi od osoby, w imieniu której został on sporządzony, a więc gdy zostaje wytworzony przez osobę nieupoważnioną do jego wystawienia. Chodzi zatem o sporządzenie dokumentu polegające na zachowaniu pozorów, że pochodzi on od uprawnionego podmiotu, a więc tzw. fałszyfikatu, czy imitacji dokumentu autentycznego” (wyrok SN z 24.10.2013 r., III KK 373/13, LEX nr 1386041). Pojęcie używania sprowadza się do wykorzystywania funkcji, jakie może pełnić podrobiony lub przerobiony dokument. Przestępstwo podrobienia lub przerobienia dokumentów ma charakter kierunkowy i może być popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim.

Odnosząc powyższy wywód do przedmiotowej sprawy, nie ma wątpliwości, iż oskarżony B. Ś. w krótkim odstępie czasu dopuścił się czterech przestępstw polegających na podrobieniu dokumentu elektronicznego potwierdzenia operacji bankowej, które następnie przedłożył w celu potwierdzenia wykonania przelewu, który w rzeczywistości nie miał miejsca, bowiem w dniu 19 maja 2016r., podrobił dokument elektronicznego potwierdzenia operacji bankowej w (...) Banku (...) S.A. z siedzibą we W., dotyczący operacji przelewu kwoty 588,85 zł z rachunku bankowego o nr (...) na rachunek nr (...) prowadzony dla (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w dniu 1 lipca 2016r., podrobił dokument elektronicznego potwierdzenia operacji bankowej w (...) Banku (...) S.A. z siedzibą we W., dotyczący operacji przelewu kwoty 298,80 zł z rachunku bankowego o nr (...) na rachunek nr (...) prowadzony dla K. K., w dniu 12 sierpnia 2016r., podrobił dokument elektronicznego potwierdzenia operacji bankowej w (...) im. (...) z siedzibą w G., dotyczący operacji przelewu kwoty 64,90 zł z rachunku bankowego o nr (...) na rachunek nr (...) prowadzony dla J. G., w dniu 12 sierpnia 2016 r. w N., woj. (...), podrobił dokument elektronicznego potwierdzenia operacji bankowej w (...) im. (...) z siedzibą w G., dotyczący operacji przelewu kwoty 64,90 zł z rachunku bankowego o nr (...) na rachunek

nr (...) prowadzony dla J. U. (1). Każdorazowo wszystkie z wymienionych działań zakończyły się przedłożeniem podrobionego dokumentu osobom będących klientami celem potwierdzenia dokonania przelewu, który nie miał miejsca. (...) Bank (...) S.A. po otrzymaniu prośby o potwierdzenie autentyczności dokumentu elektronicznego dotyczącego operacji przelewu z dnia 19 maja 2016r. na rzecz K. K. oraz z dnia 1 lipca 2016r. na rzecz (...) Sp. z o.o. stwierdziła, że pierwsze przesłane im do weryfikacji potwierdzenie znacząco odbiega od wzoru stosowanego przez bank, jednocześnie wskazując na elementy, które się nie zgadzają, natomiast drugie potwierdzenie zawiera numer konta, które wbrew nagłówkowi nie należy do (...) Bank (...) S.A. Spółka stwierdziła również, że identyfikator transakcji został wygenerowany do transakcji z 16 maja 2016r., po czym sprawca przestępstwa użył go tworząc sfałszowane potwierdzenie wykonania operacji bankowej. Również Bank Spółdzielczy w N. wykazał, iż potwierdzenia wykonania dwóch przelewów z dnia 12 sierpnia 2016r. – na rzecz J. G. oraz J. U. (1) mają charakter fikcyjny, bowiem wskazane w potwierdzeniu konto należy do w/w spółki, a na dokumencie elektronicznym widnieją dane placówki (...) im. (...) z siedzibą w G.. Sprawstwo i wina oskarżonego B. Ś. nie budzą wątpliwości, bowiem na podstawie zeznań świadków, którym Sąd dał wiarę, ustalono, że to wyłącznie oskarżony zajmował się kontaktami z klientami, w tym drogą mailową.

Odnośnie zaś zarzutu przedstawionego oskarżonemu B. Ś. dotyczącego popełnienia dwóch czynów zabronionych stypizowanych w art. 278 § 2 k.k. konieczne jest wskazanie, że również i w tym wypadku sprawstwo i wina oskarżonego B. Ś. nie budziła wątpliwości. W dniu 27 października 2016r. w miejscu zamieszkania B. Ś. dokonano przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych, w wyniku czego ujawniono, że w pomieszczeniu będącym garderobą znajduje się stanowisko komputerowe, w którym umieszczony był m.in. laptop marki S. (...) o numerze (...). Biegły sądowy z zakresu informatyki, M. P., sporządził opinię, w której wskazał, że w wyniku przeprowadzonych badań na w/w laptopie ujawnił on nielegalne oprogramowanie M. (...) U. oraz M. (...). Mając na uwadze brak dowodów świadczących o legalności w/w oprogramowania w sprawie nie mogło budzić wątpliwości wyczerpanie przez oskarżonego znamion występku z art. 278 § 2 Kk polegającego na uzyskaniu bez zgody osoby uprawnionej cudzego programu komputerowego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wynikającej z uzyskania oprogramowania bez odpłatnej licencji.

Reasumując oskarżony B. Ś. swoim zachowaniem wyczerpał również znamiona zarzucanych mu czynów zabronionych stypizowanych w art. 270 § 1 k.k. oraz 278 § 2 k.k.

Wymierzając oskarżonym B. Ś., K. N. (1) i A. K. kary za dokonane przestępstwa Sąd kierował się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. Uwzględniono zatem stopień społecznej szkodliwości czynów oraz zawinienie każdego ze sprawców.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynów Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, sposób i okoliczności popełnienia przedmiotowych czynów, a także wagę naruszonych przez B. Ś., K. N. (1) oraz A. K. obowiązków, jak również postać zamiaru oraz motywację danego sprawcy. Bez wątpienia przestępstwa popełnione przez oskarżonych były bezprawne i zawinione. Sąd nie dopatrywał się także żadnych okoliczności, które mogłyby wyłączyć ich winę. Oskarżeni osiągnęli bowiem określony stopień dojrzałości, a co za tym idzie powinni oni rozpoznać społeczne znaczenie popełnionych przez siebie czynów i tym bardziej powinni być świadomi konsekwencji, jakie mogą one spowodować.

Nadto przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę sposób życia B. Ś., K. N. (1) oraz A. K. przed popełnieniem niniejszych przestępstw, a także zachowanie oskarżonych po popełnieniu opisanych powyżej czynów. Do okoliczności obciążających zaliczono B. Ś. oraz K. N. (1) uprzednią karalność, nie ujawniono przy tym znaczących okoliczności łagodzących w stosunku do tychże oskarżonych, zaś oskarżonej A. K. na poczem okoliczności łagodzących zaliczono brak uprzedniej karalności.

Sąd mając na uwadze stopień zawinienia oskarżonego B. Ś. i społeczną szkodliwość popełnionych przez niego ciągów przestępstw, tj. ciągu przestępstw z art. 286 § 1 k.k., ciągu przestępstw z art. 116 ust. 1 i 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ciągu przestępstw z art. 270 § 1 k.k. oraz ciągu przestępstw z art. 278 § 2 k.k. wymierzył mu

karę kolejno – 1 roku pozbawienia wolności, 7 miesięcy pozbawienia wolności, 4 miesiące pozbawienia wolności oraz 3 miesiące pozbawienia wolności.

Jednocześnie z uwagi na to, że orzeczono wobec oskarżonego B. Ś. kary takiego samego rodzaju podlegające łączeniu Sąd - na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. - połączył wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności i wymierzył karę łączną 1 roku i 2 miesiące pozbawienia wolności.

Wobec lekceważenia przez oskarżonego B. Ś. norm prawa karnego, co wskazuje na wysoki stopień zdemoralizowania i wyklucza przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej, Sąd wymierzył oskarżonemu bezwzględną karę pozbawienia wolności. Wskazać należy, że oskarżony był już uprzednio karany sądownie, w tym również i za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k., za które został skazany w okresie, w którym dopuszczał się przestępstw zarzuconych mu w przedmiotowym postępowaniu, a więc wymierzona mu w czerwcu kara pozbawienia wolności, której wykonanie Sąd zawiesił na okres 3 lat nie wywołała u oskarżonego żadnej poprawy i nie wpłynęła na jego postawę w zakresie popełnienia przestępstw. Najwyraźniej więc, oskarżony B. Ś. uznał, iż bardziej opłacalne jest dla niego podążanie drogą przestępstwa, ponieważ jego wymierne finansowe zyski rekompensują mu ryzyko poniesienia odpowiedzialności za owe czyny. W konsekwencji nie daje on więc gwarancji niepopadania w konflikt z prawem, co z kolei wyklucza skorzystanie w tym przypadku z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. W ocenie Sądu wymierzenie kary bezwzględnej jest konieczne zarówno z punktu widzenia prewencji szczególnej jak i ogólnej jako, że należy piętnować negatywne zachowania oskarżonego i uświadamiać mu naganność oraz szkodliwość popełnianych przez niego czynów. W tych okolicznościach niezbędne było orzeczenie kary izolacyjnej, tym bardziej, że uprzednie skazania nie hamowały skłonności B. Ś. do dalszego zakłócania porządku prawnego. Co więcej, należało również wziąć pod uwagę skalę działań oskarżonego, które swoim zasięgiem objęły bardzo szerokie grono, o czym świadczy długa lista pokrzywdzonych w przedmiotowej sprawie. Nie ma również wątpliwości, iż oskarżony uznał swoje przestępcze działania za formę zarabiania. Dodatkowo zaś wskazać należy, że oskarżony B. Ś. chcąc niejako zabezpieczyć się, ale też prawdopodobnie i rozmyć swoją odpowiedzialność, włączał do prowadzonych przez siebie działań osoby trzecie, w tym oskarżone K. N. (1) oraz A. K., co świadczy o jego pełnej świadomości nielegalnego działania, bowiem w przeciwnym razie nie byłyby mu potrzebne dodatkowe działalności gospodarcze, konta bankowe oraz numery telefonów, a tym bardziej nie dzieliłyby się zyskami, szczególnie, że de facto i tak sam zajmował się sprzedażą, czy też jakby należało to nazwać, tworzył pozory sprzedaży poprzez tworzenie aukcji czy prowadzenie korespondencji z klientami. Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd nie ma wątpliwości, iż jedyną słuszną opcją było wymierzenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Oskarżonej K. N. (1) za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. wymierzono z kolei karę 1 roku ograniczenia wolności zobowiązując oskarżoną do wykonywania w tym czasie wskazanej w postępowaniu wykonawczym nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Zaś za czyn stypizowany w art. 116 ust. 1 i 3 ustawy o prawie autorskim oraz prawach pokrewnych Sąd wymierzył K. N. (1) karę 6 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżoną do wykonywania w tym czasie wskazanej w postępowaniu wykonawczym nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Z uwagi na to, że orzeczono wobec oskarżonej K. N. (1) kary takiego samego rodzaju podlegające łączeniu Sąd - na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. - połączył wymierzone oskarżonej kary ograniczenia wolności i wymierzył karę łączną 1 roku ograniczenia wolności zobowiązując oskarżoną do wykonywania w tym czasie wskazanej w postępowaniu wykonawczym nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Natomiast w przypadku oskarżonej A. K. za popełnienie przez nią ciągu przestępstw z art. 286 § 1 k.k. orzeczono w stosunku do niej karę 7 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując ją do wykonywania w tym czasie wskazanej nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, a za przestępstwo z art. 116 ust. 1 i 3 ustawy o prawie autorskim oraz prawach pokrewnych – karę 6 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując ją do wykonywania w tym czasie wskazanej nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

W związku z tym, że również w stosunku do oskarżonej A. K. orzeczono kary takiego samego rodzaju podlegające łączeniu Sąd - na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. - połączył wymierzone oskarżonej kary ograniczenia wolności i wymierzył karę łączną 7 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżoną do wykonywania w tym czasie wskazanej w postępowaniu wykonawczym nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Zarówno w przypadku oskarżonej K. N. (1) jak i w przypadku oskarżonej A. K. wymiar kary został dostosowany do wagi czynu. Sąd uznał, iż całokształt ustalonych w sprawie okoliczności dotyczących oskarżonych K. N. (1) oraz A. K. przemawia za wyborem kary ograniczenia wolności. W ocenie Sądu konieczność wykonywania w warunkach wolnościowych pracy na cele społeczne wskazane przez Sąd, stanowiąca obowiązek podejmowania pewnego rodzaju aktywności, może osiągnąć wobec oskarżonych lepsze skutki w zakresie kształtowania ich społecznie pożądanego postawy aniżeli kara pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonym kara powstrzyma je przed popełnieniem tego typu czynów w bliższej lub dalszej przyszłości i nie ma konieczności surowszego ukarania w postaci wymierzenia kary pozbawienia wolności.

Sąd miał na uwadze kodeksową zasadę prymatu kar wolnościowych i preferencję ustawodawcy dla kar niepolegających na pozbawieniu wolności wyrażoną w art. 58 § 1 k.k., wedle której jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, a przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. Zdaniem Sądu, wymierzona oskarżonym K. N. (1) oraz A. K. kar łącznych ograniczenia wolności spełni swoją rolę i powstrzyma oskarżone od popełniania w przyszłości przestępstw. Dokonując takiego wyboru kary, a więc kary innej, teoretycznie łagodniejszej niż ta, która została wymierzona oskarżonemu B. Ś., Sąd wziął pod uwagę rolę każdej z oskarżonych, ich wkład w przebieg zarzucanych im przestępstw, a przede wszystkim to, że to nie oskarżona K. N. (1) oraz oskarżona A. K. były głównymi osobami, które prowadziły całą machinę przestępczą, a stanowiły jedynie jej element, co nie wpływa na brak winy oraz sprawstwa, bowiem jak zostało to wykazane we wcześniejszej części uzasadnienia, nie ma wątpliwości, iż owa wina oraz sprawstwo wystąpiło zarówno w odniesieniu do jednej, jak i drugiej z oskarżonych.

Dodatkowo na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązano oskarżonego B. Ś. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz spółki Grupa (...) Sp. z o.o. w P. kwoty 10.000 zł.

Nadto, na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności zaliczono oskarżonej K. N. (1) jej zatrzymanie w dniu 28.10.2016r. od godz. 10:30 do godz. 15:05.

Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzono na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów postępowania:

- od oskarżonego B. Ś. kwotę 123,66 zł tytułem wydatków oraz 300 zł tytułem opłaty sądowej,
- od oskarżonej K. N. (1) kwotę 123,66 zł tytułem wydatków oraz 300 zł tytułem opłaty sądowej,
- od oskarżonej A. K. kwotę 123,66 zł tytułem wydatków oraz 180 zł tytułem opłaty sądowej,

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w wyroku.